

Manifest de la Nit de Sant Joan 2019

Bona nit a tothom i benvinguts una vegada més a la Festa de la Nit de Sant Joan de l'Institut d'Estudis Eivissencs.

Com ja sabeu aquesta és una festa itinerant que l'Institut organitza a llocs diferents des de 1971.

Gràcies aquest any als veïns de Can Bonet i a l'Ajuntament de Sant Antoni per acollir-nos a casa seua i compartir, tots junts, aquest dia tan especial a la nostra cultura. Avui se celebra el solstici d'estiu, que és la nit més curta de l'any i que ve carregada arreu del món de creences i rituals.

És una nit de renovació, en què els fusters aprofitaven per treure i cremar les restes de fusta de la seua feina i la gent hi afegia les andròmines inservibles de la casa, per tots junts fer festa i ballar al voltant dels foguerons tot invocant el desig d'atreure coses positives a les nostres vides per a l'any següent.

Renovem-nos, idò. Fem propòsit de deixar enrere mals costums i encarem el futur amb la millor energia i bons desitjos.

Hi ha hagut fa poc eleccions a les nostres illes i tenim un govern, consells i consistoris municipals renovats. L'enhorabona als nous representants elegits pel poble. Segur que també aprofitareu aquestes dates per fer examen del que s'ha fet fins ara i posareu el millor de vosaltres perquè anem a millor. Us desitjam a tots, de veritat, sort i encert.

La nit de Sant Joan és també ocasió per fixar-nos fites, renovar esforços i demanar desitjos per a l'any següent. A l'Institut d'Estudis Eivissencs tenim ben clars els nos-

tres anhels en defensa de la llengua, la cultura i la terra al món en general i, més en particular, al nostre àmbit d'actuació, que són les Illes Pitiüses.

A tot el món som conscients que cal posar el nostre ajut per a la cultura en general com a eina d'alliberament i de felicitat, defensar totes i cadascuna de les cultures i les llengües, amb especial esment a les amenaçades, i ser ben conscients també en la defensa del medi ambient i combatius amb les amenaces actuals per al planeta, com ara la gran concentració de plàstics, l'es-

calfament global o la sobreexplotació de la terra i de la mar.

A les nostres illes en particular hem de conscienciar-nos també de les amenaces culturals i ambientals que ens envolten.

La llengua catalana, que continua patint les conseqüències de la seua minorització i arraconament en temps de la dictadura franquista, necessita encara la feina i el suport decidit de les institucions i de tots els eivissencs, sigui quina sigui la seua llengua materna, per a la seua defensa i normalització. I per això és necessari l'ensenyament

en la nostra llengua i no, com pretenen determinats sectors de la política actual, tornar a relegar el català a l'àmbit domèstic.

Quant a la nostra terra, pensem que Eivissa i Formentera són unes illes ben limitades i que n'estam destruint a diari una part del seu encant. Ja els anys 70 alçàvem la veu contra la destrucció del patrimoni natural i arquitectònic de l'illa, però ara encara podem veure com les nostres aigües i la posidònia es degraden dia a dia, les cases pageses resten pràcticament desprotegides i el paisatge illenc és cada dia menys atractiu. Estudis seriosos i el sentiment ja majoritari de la gent ens diuen que cal posar fre abans que el descontentament de residents i visitants sigui massa gran i ja sigui tard per a reaccionar. Fa-cem-ho aviat.

També hem reivindicat sempre la conservació i potenciació del nostre patrimoni cultural en tots els aspectes, i malgrat tot començam a veure qui ens vol presentar, de vegades amb la connivència d'alguna institució, com a purament eivissenca la nova cultura de l'oci, amb els seus *beach clubs* i la música de discoteca. Rebutgem-ho de pla: això no és cultura eivissenca, és simple interès econòmic.

Hem dit que avui és també dia de desitjos i de propostes, i d'agafar impuls per a aconseguir-los. Aquí van les nostres senzilles, lògiques i justes peticions:

1. Demanam a les institucions —i també a tots els ciutadans— que es comprometin de veritat, no només de paraula, amb la nostra llengua, terra i cultura.

2. Volem mesures concretes i reals per a la plena normalització de la nostra llengua catalana.

3. Exigim la promoció d'un turisme i un oci respectuosos i no no-

cius per a la nostra terra, la cultura i la convivència.

Sabeu que després és costum tirar el paper amb aquests desitjos a la foguera per tal que es compleixin. Així ho farem.

Salut i que seguiu gaudint d'aquesta festa de foc, amistat, esperança i bons desitjos.

Fins l'any que ve.

